

Gelukkig de dienaar,
die de Heer bij zijn komst
wakend zal vinden.

VROOM AANDENKEN AAN

JONGEHEER

Patrick BASSELIER

zoon van Hubert BASSELIER
en Godelieve MALFROIDT

geboren te Opbrakel op 30 maart 1967 en
overleden na een smartelijk ongeval te Kester
op 11 april 1988.

Elke dag lezen wij het in de krant. Eén of meer slachtoffers van een verkeersongeluk. Hier of elders. Een man en een vrouw. Eén sterft, de ander overleeft. Zo zijn ons ook de feiten verteld over Patrick Basselier en Anja Tack, sinds kort verloofd met elkaar. Een nieuw seizoen kon voor hen beginnen. Op zondagavond reden zij te Kester samen uit de bocht. Te vlug? Zoals jonge mensen vaak vitaal zijn, geweldig en soms met te stoute durf. Zo stierf Patrick in zijn auto. Of eruit geslingerd met veel bloedverlies tegen een betonnen paal. Een geweldige klap en alles viel toen stil. De motor, het hart, het leven. De stroom viel uit. Zijn oog, zijn stem, zijn levensader, zijn opperhuid. Elke cel was zonder naam.

Even jong als de onstuimige lente in deze dagen, is ook Patrick jong en eenentwintig pas. Voorbij was nu de koude winter. Het neen van de wind is onmachtig geworden. Het neen van de dood is sinds Pasen ge-

broken. De klim van de zon is voorgoed begonnen. Het groen wemelt overal in lachende tinten. Het bloeiende leven, de jeugd, de toekomst gaat door. Dit is het leven dat nooit eindigt. Een zon die geen ondergang kent. Zo leek het althans. Ook voor Patrick. Een geweldige jongen, overmoedig, degelijk en braaf. Ook thuis. Zijn gediensstigheid is legendarisch. Helpen deed hij overal. Altijd bereid. Een onvermoeide werker. Bakker van beroep te Brussel met zware werkdagen en soms nachten arbeid. Hij wou nog veel realiseren. De toekomst was voor hem pas begonnen. Als voor een beloftevulle kerselaar in april vol witte bloemen.

Vandaag gebeurt wat overal gebeurt. Soms p'uk je wel eens een bloem. Je wrijft de blaadjes met je vingers fijn — waarom? Waarom? Om niets. Er blijft niets over. En het ruikt niet fijn. Zoiets is ook gebeurd als Patrick van ons is weggenomen. Waarom? Niemand kan een antwoord geven. Het past hier om stil te zijn en te weten dat hij een mens is om van te houden tot in eeuwige dagen.

†

Hubert BASSELIER, zijn vader
Godelieve MALFROIDT, zijn moeder
Jonny Van Oycke
en de familie,

danken U voor de nabijheid
in deze moeilijke momenten.

Druk. A. De Borre - Mincke - (055) 42 20 91
Begraf. b.v.b.a. Raoul - Tel. (055) 42 24 49

*„Laat mij droef en treurig wezen
niemand zal mij ooit genezen
diepe ligt de wonde, dààr,
zwijg en laat mij, laat mij maar...
(G.G.)*